

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 3 noiembrie 2012, ora 19³⁰

Ewald Frank

Vă spun „Bine ați venit!” în scumpul Nume al Domnului nostru. M-am gândit, în timp ce au fost cântate cântările, toți cei care au învățat limbi străine, ca de exemplu engleza sau franceza, pot și ei cânta cu noi, iar cei care cunosc aceste cântări în limbile lor materne pot cânta și ei împreună cu noi. Ceea ce a cântat corul, „Mărețul har”, a fost una din cântările cele mai iubite de fratele Branham. Totul este har și din nou har. Și cântarea „În curând va veni această zi minunată”. Această zi, într-adevăr, este foarte, foarte aproape.

Foarte scurt doresc să transmit saluturi, apoi intrăm în Cuvânt. Saluturi [...]. Nu știu exact dacă astăzi i-am amintit pe toți; eu sper. Dacă am uitat pe cineva, atunci eu nu am făcut-o intenționat. Toți așteaptă din partea mea ca eu să spun ceva. Dar noi nu suntem aici ca eu să spun ceva de la mine, ci suntem aici ca să ascultăm Cuvântul Domnului.

Totuși doresc, în această legătură – a fost și o dorință a fratelui Ziegler – să citesc un cuvânt din Filipeni cap. 1, unde este scris ceva ce mi se potrivește și mie.

Citim Filipeni 1 de la v. 20: „*Mă aștept și nădăjduiesc cu tărie că nu voi fi dat de rușine cu nimic; ci că acum, ca totdeauna, Hristos va fi proslăvit cu îndrăzneală în trupul meu, fie prin viața mea, fie prin moartea mea*”. Pavel a lăsat totul în seama lui Dumnezeu, fiindcă Dumnezeu decide asupra a tot.

V. 21: „*Căci pentru mine a trăi este Hristos și a muri este un câștig*”. Eu cred că noi toți putem fi de acord cu aceasta: Hristos este viața noastră. Dar ce ne mai ține pe acest pământ? Cei tineri și cei în etate doresc să fie schimbați și să fie răpiți. Dar acum vin versetele cu o exprimare minunată: v. 22: „*Dar, dacă trebuie să mai trăiesc în trup, face să trăiesc; și nu știu ce trebuie să aleg*”. [În limba germană

este scris ceva ce nu este tradus în limba română: „să aduc roade multe”].

V. 23: „*Sunt strâns din două părți: aș dori să mă mut și să fiu împreună cu Hristos, căci ar fi cu mult mai bine*”. Și pentru mine. Ce mi s-ar putea întâmpla ceva mai bun, decât ca Domnul să mă ia Acasă? Așa cum o spune și Pavel: „ar fi mult mai bine pentru mine”.

Apoi v. 24: „*dar, pentru voi, este mai de trebuință să rămân în trup*”. Pentru voi, care ați crezut și ați trăit harul lui Dumnezeu și care aveți parte de slujba pe care Dumnezeu a dat-o prin harul Său pentru voi, pentru cei credincioși – așa o spune Pavel – pentru voi este mai de trebuință să rămân în trup. Așa a fost necesar.

V. 25: „*Și sunt încredințat și știu că voi rămâne și voi trăi cu voi toți, pentru înaintarea și bucuria credinței voastre*”. Dumnezeu să ne-o dăruiască, mie și nouă tuturor care suntem adunați aici și tuturor celor care sunt conectați în direct și ascultă și ei împreună cu noi, în toată lumea.

V. 26: „*pentru ca, prin întoarcerea mea la voi, să aveți în mine o mare pricină de laudă în Isus Hristos*”.

Ce să mai spunem la aceasta? Și ceea ce a trăit Pavel în trupul său. De exemplu, în Galateni 4, el a trebuit să spună că unii s-au poticnit în starea lui trupească, dar Dumnezeu a dăruit mult har. Totul este bine. Dumnezeu a dăruit har. La externarea din spital am avut niște analize foarte bune și totul este foarte bine. Domnului credincios Îi aducem mulțumirea noastră. Cum am spus deja duminica trecută, în Zürich, am slăbit 10 kg, am îmbătrânit cu 10 ani, dar prin harul lui Dumnezeu viața continuă atât timp cât dorește Domnul. Cum a exprimat-o Pavel, „*dar, pentru voi, este mai de trebuință să rămân în trup*”. Haidem să ne încredem în Domnul. El va face totul bine ca și până acum.

Frați și surori, acum o observație foarte mică, în special pentru traducătorii noștri. Într-adevăr avem mari probleme cu traducerile Bibliei, în diferitele limbi, fiindcă uneori lipsesc cuvinte iar altele sunt redată diferit. Dacă frații noștri traduc din limba germană în limbile respective, atunci, câteodată au anumite probleme fiindcă în acele

limbi sunt folosite alte cuvinte. Astăzi vă dau trei exemple, pentru traducători și pentru toți care ascultă, din întreaga lume.

Din Matei 24.3: „*care va fi semnul venirii Tale?*” Aici, în traducerea germană este scris: „*care va fi semnul **revenirii** Tale?*” Acest cuvânt „**revenirea**” nu este scris în nicio altă traducere. Aceasta este scris numai în limba germană. Apoi în 2 Petru 3.4: „*Unde este făgăduința venirii Lui* („**revenirii** Lui – lb. germ.)?” Acest cuvânt „**revenire**” este scris de 42 de ori în limba germană și nici o dată în alte traduceri. De aceea, traducătorii au probleme. În toate limbile, în 2 Pet. 3.4 este scris despre venire. Dar există multe venituri ale Domnului nostru, însă o singură **revenire** a lui Isus Hristos, Domnul nostru. Și de fiecare dată când este vorba despre această revenire – nu de o venire – atunci în limba germană este folosit și tradus cuvântul potrivit, din textul original.

În predica fratelui Branham, „Cuvântul vorbit este sămânța originală” din 18 martie 1962, el a zis: „Există trei venituri ale lui Hristos. El a venit ca să răscumpere Mireasa Sa. A doua oară, prin răpire, El vine ca să ia acasă Mireasa Lui. El vine din nou, în Mileniu, împreună cu Mireasa Lui”. Deci trei venituri în legătură cu planul de mântuire al Dumnezeuului nostru. Domnul a venit ca să ne răscumpere. El va reveni ca să-i ia Acasă pe cei răscumparați. Și va veni din nou pentru așezarea Împărăției de o mie de ani.

Eu nu spun aceste lucruri ca să jignesc pe cineva, dar astăzi am aici două Biblii. Biblia engleză, King James, tradusă și editată de Scofield, pe care a citit-o și fratele Branham. Aici am Biblia germană, Luther, de asemenea, de Scofield și aici sunt scrise niște texte diferite. Vă dau trei versete biblice și anume:

Efeseni 3.14-15: „*Iată de ce, zic, îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru, Isus Hristos din care își trage numele orice familie, în ceruri și pe pământ* (For this cause I bow my knees unto the Father of our Lord Jesus Christ, Of whom the whole family in heaven and earth is named)”. Așa este scris în limba engleză. În germană scrie „*orice paternitate*”. Din acest cuvânt „*familie*”, trinitarii și-au formulat dogma lor că „*în cer nu există doar unul singur, adică doar un Tată, ci există o familie întreagă*”. Și acest verset pe care îl folosesc

ei pentru aceasta, este scris în King James. Dar nu este scris în ediția din limba germană. În germană nu este scris despre familie, ci este scris „paternitate”, „orice paternitate”. Dumnezeu a devenit Tatăl nostru prin Isus Hristos, Domnul nostru.

De aceea, dacă frații noștri au câteodată probleme cu traducerea din germană sau dacă ascultătorii au niște probleme să asculte ceea ce este tradus, frați și surori, vă citesc ce scrie pe Internet. „Martin Luther nu a folosit traducerea catolică Vulgata, ci s-a întors la traducerea ebraică originală”. Puteți și voi s-o regăsiți pe Internet: „Începând cu Reforma, cu Martin Luther în sec. XVI și cu traducerea lui, care nu este după traducerea Vulgatei, ci este traducerea din textele originale, de atunci a început prăbușirea Vulgatei. Mișcarea protestantă a refuzat Vulgata, din pricina multelor ei greșeli”. Ce să mai spunem?

Eu spun următorul lucru: fiecare poate să citească din Biblia proprie și să fie mântuit. Dar dacă este vorba despre exactitate, atunci spunem și că în 1 Ioan 5.7, unde în limba engleză scrie: „Căci trei sunt care mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt și acești trei una sunt. (For there are three that bear record in heaven, the Father, the Word, and the Holy Ghost: and these three are one)”. Aceasta era scris în Biblia fratelui Branham și este scris în King James. Dar în Biblia germană nu este scris acest verset și nu este scris nici în original. În King James este scris, ca notă de subsol, că acest text nu există în textul original și a fost adăugat mai târziu.

Frați și surori, eu amintesc aceste lucruri doar din pricina traducătorilor și a acelor care ascultă aceste traduceri. Noi, cu adevărat, trebuie să ne întoarcem la origine.

Și al treilea exemplu din Apoc.10. În Biblia engleză este spus: „și timpul nu va mai fi (and time shall be no more)”. Dar aici este scris „și nu va mai dura mult (nu va mai fi zăbavă)”. Atunci încep să se întâmple lucrurile, nu va mai fi nicio zăbavă. Va exista încă timp, vor mai exista ani, încă un Mileniu, timpul va continua până când timpul se va revărsa în veșnicie. Într-adevăr sunt niște versete importante, care trebuie să fie respectate, ca să fie în armonie cu celelalte versete. Sper că toți au înțeles totul corect și sper, de asemenea, că toți, în toate limbile, vor înțelege când noi vestim Cuvântul în limba germană și

dacă este tradus în alte limbi și sunt făcute anumite observații. Dumnezeu să dăruiască har, ca toți să înțeleagă totul corect.

Frați și surori, noi am cântat cu corul și cântarea despre ziua cea mare, despre ziua pe care Domnul Însuși a făcut-o, ziua mântuirii. Revenirea Domnului nostru va fi încoronarea acestei zile. Și noi, prin harul Domnului, putem avea parte de aceasta, când Domnul îi va chema Acasă pe ai Lui.

Amintiți-vă Cuvântul din primul sfârșit de săptămână pe care l-am citit în acest loc: „niciunul din noi să nu rămână în urmă”. În Evrei 10.37: „*«Încă puțină, foarte puțină vreme» și «Cel ce vine va veni* (,atunci va veni Acela care trebuie să vină” – lb. germ.) *și nu va zăbovi*”. Când s-ar fi potrivit acest Cuvânt, când ar fi putut fi subliniat cum o facem noi acum? „Încă puțină, foarte puțină vreme, foarte, foarte puțină vreme și Acela care trebuie să vină va veni”. Acest cuvânt este pentru noi, cei care trăim acum, este scris pentru noi. Acesta este lucrul minunat în toată Sfânta Scriptură, că totul, până la sfârșit, a fost scris și doar trebuie să fie găsit și să fie descoperit. Atunci putem recunoaște ce se aplică pentru timpul nostru în care trăim. AȘA VORBEȘTE DOMNUL prin Cuvântul Său: „*«Încă puțină, foarte puțină vreme» și «Cel ce trebuie să vină va veni și nu va zăbovi»*”. Un astfel de cuvânt, într-adevăr, atinge inimile noastre.

În special când i-am văzut pe toți tinerii, m-am gândit ca Dumnezeu să dăruiască mult har, astfel ca toți să-și dedice viețile lor Domnului, cei tineri și cei în etate, cei mici și cei mari, noi toți să-L putem primi pe Domnul. Și așa cum am cântat împreună în cântare: să primim iertarea păcatelor.

Voi puteți s-o recitiți, Domnul și Mântuitorul nostru a murit ca Mielul lui Dumnezeu. De 34 de ori El este descris ca Miel. Ioan a spus: „*Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!*” (Ioan 1.29). Ca Miel, El a murit, Și-a vărsat sângele Lui, Și-a dat viața Lui pentru noi. Ca Mare Preot, El a intrat cu propriul Său sânge în Locul Preasfânt ceresc ca să ne dăruiască răscumpărarea veșnic valabilă, să confirme în cer ce s-a întâmplat pe pământ. Apoi Îl vedem ca Mijlocitorul Legământului cel nou, Îl vedem ca Avocatul nostru; totul este în legătură cu planul de mântuire al Dumnezeului nostru. Domnul

are o rânduială în planul Lui de mântuire și totul trebuie să decurgă conform acestei rânduiei.

Noi am vorbit despre aceasta aici, deseori. De peste 70 ori, Domnul nostru este numit ca Fiul al omului, în cele patru Evanghelii. De la Romani 1 până la Iuda, ultimul verset, nu mai este scris nici o dată „Fiul omului”, ci numai „Fiul lui Dumnezeu”. Fiul lui Dumnezeu este în legătură cu Biserica răscumpărată, în legătură cu toți fiii și toate fiicele lui Dumnezeu. Fiul omului - are legătură cu partea profetică. Ca Proroc, El a fost Fiul omului. Totul își are locul lui: Fiul lui Dumnezeu, Fiul omului, Fiul lui David, Fiul lui Avraam. Totul își are locul potrivit în planul mântuirii.

Ce m-a mișcat astăzi în mod deosebit – eu am plâns deja – când citim astfel de versete biblice, că „încă foarte puțin timp ne mai rămâne și apoi va veni Cel ce ne-a dat făgăduința”. Apoi, înapoi la Matei 25.10: *„cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa”*. Vă spun foarte cinstit: aproape că nu am putut citi mai departe, că aceste fecioare nechibzuite au venit... Ele nu au fost necredincioase, n-au fost niște ateiste, ci au fost niște fecioare care au auzit chemarea: „Iată, vine Mirele!” Și totuși este scris că au întârziat. Ele nu doar au întârziat, ci au venit mult prea târziu. Și Domnul a trebuit să le spună: „Eu nu vă cunosc!” Aceasta doare foarte tare, aceasta doare foarte tare.

Și eu trebuie să spun: frați și surori, haideti să facem toate eforturile ca să-L credem pe Dumnezeu, să credem Cuvântul lui Dumnezeu, să ne punem viețile în rânduială, să ne punem la dispoziția lui Dumnezeu astfel încât să nu mai fie nimic de judecat în viețile noastre. Noi să nu fim niște oameni nechibzuiți, ci să fim niște oameni înțelepți. Cei nechibzuiți pot crede una sau alta, ce nu este scris în Sfânta Scriptură. Dar adevărații credincioși, fecioarele înțelepte, care doresc să fie pregătite la revenirea Domnului, rămân în Cuvânt, rămân în harul și dragostea lui Dumnezeu și rămân legați cu Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu este și rămâne lumina picioarelor noastre.

Fratele Branham a vorbit despre aceasta, cum dușmanul a folosit în discuția cu Eva doar un cuvânt și apoi a pus un semn de întrebare:

„Oare a zis Dumnezeu că nu veți muri? Veți fi înțelepți, veți fi ca Dumnezeu, veți fi..., veți fi,..”. Dar după aceea, ce s-a întâmplat? A fost o amăgire, fiindcă Eva a ascultat.

Oare ce discuții sunt necesare? Știți ce am hotărât eu? Începând de acum înainte, eu nu mai iau parte la nicio discuție particulară, nu mai răspund la nicio întrebare la telefon și mai ales dacă este vorba despre lucruri particulare. Despre Cuvântul lui Dumnezeu nu discutăm; Cuvântul lui Dumnezeu trebuie crezut așa cum este scris.

În predica „Stâlpul de foc” din 9 mai 1953, fratele Branham a spus: „Doamne, pentru noi ar fi un păcat să ne îndoim de Cuvântul Tău”. Spuneți „Amin”. Cuvântul lui Dumnezeu este la fel de credibil precum este și Dumnezeu. Noi credem așa cum este scris în Sfânta Scriptură. Repet: „O, Doamne, pentru noi ar fi un păcat să ne îndoim de Cuvântul Tău. Ajută-ne, o, Doamne. Iartă-ne păcatul necredinței noastre, care este primul și singurul păcat”. Necredința. Prima dată a fost semănată îndoiala cu privire la ceea ce a spus Dumnezeu și rezultatul a fost necredința și apoi încălcarea Cuvântului și despărțirea de Dumnezeu pentru totdeauna.

Apoi fratele Branham spune într-un alt citat din predica „Toate lucrurile sunt posibile” din 22 iunie 1956: „Permiteți-mi să v-o arăt din Cuvânt. Prima dată când Satana a venit la Isus Hristos, el s-a îndoit de El: «Oare, ești tu Fiul lui Dumnezeu?» Nu există niciun alt păcat decât îndoiala; necredința este păcatul originar”.

Cine nu-L crede pe Dumnezeu Îl face mincinos. Ce vrem noi de la Dumnezeu, dacă nu credem ce a spus și cum a spus El? Tot restul sunt încălcări ale Cuvântului: minciuna, hoția, preacurvia, etc., tot ce a urmat după aceea a fost urmarea faptului că nu s-a crezut. Fratele Branham a accentuat că, păcatul originar a fost că Eva a intrat în discuție cu dușmanul, a permis niște îndoieli și a ascultat de ceea ce a spus dușmanul.

Frați și surori, haideți să mergem de la o biserică la alta, de la o denominațiune la alta: toți au seminarii pentru predicatori, au școli biblice, universități și pretutindeni Cuvântul este răstălmăcit în fel și chip. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie ascultat și crezut în forma originală. Spuneți cinstit: despre ce temă să discutăm noi în acest loc?

Spuneți-mi! Eu n-aș ști despre ce temă să discutăm. Eu nu am nicio temă și nu voi căuta nicio temă.

O altă predică, „Împărăteasa Sudului” din 8 februarie 1958: „Tu nu ai putut să faci multe minuni din pricina păcatului lor, a necredinței lor. Noi știm că acesta este păcatul originar: necredința. Acesta este singurul păcat”.

Matei 13.58: „Și n-a facut multe minuni în locul acela, din pricina necredinței lor”. În Exod 4, Dumnezeu a vorbit cu Moise: „Îți dau două semne. Dacă nu vor crede primul semn, atunci îl vor crede pe al doilea”. Dacă este trimis cel mai mare proroc al lui Dumnezeu și dacă oamenii nu-l cred și nu cred că Dumnezeu l-a trimis și că el vorbește din însărcinarea lui Dumnezeu, atunci Cuvântul va trece pe lângă oameni. La fel a fost situația cu trimiterea lui Moise, la fel a fost și situația cu trimiterea fratelui Branham. „Două semne îți vor fi date”. Primul semn: el lua mâna pacientului, o întorcea și pe dosul palmei era arătat cancerul, tumoarea, indiferent ce boală avea persoana respectivă pentru care se ruga. Și îngerul Domnului a spus ca pacientul să nu-și închidă ochii, ci să-și țină ochii deschiși pentru că în acel moment când are loc vindecarea dispare de pe mână cancerul, tumoarea sau orice ar fi. Acest lucru s-a întâmplat de mii de ori. Cei mai buni martori sunt sora și fratele Gordon Lindsay; i-am cunoscut personal pe amândoi. Îngerul Domnului i-a spus: „dacă vei ajunge ca oamenii să te creadă”. De ce, în Marcu 16.16-17, Domnul a spus: „tuturor celor ce cred, le vor urma aceste semne și minuni”? Frați și surori, credința este un dar al lui Dumnezeu. Avraam L-a crezut pe Dumnezeu, a crezut făgăduința și a văzut făgăduința împlinită.

Încă un citat din 10 ianuarie 1960, din predica „Împărăteasa din Saba”, o temă asemănătoare: „Există doar un singur păcat originar și acesta este necredința. Scriptura spune: «Cine nu crede, acela va fi osândit»” (Marcu 16.16).

Haideți s-o spunem din nou: credința vine în urma auzirii, iar auzirea vine prin Cuvântul lui Dumnezeu. Și cine ascultă Cuvântul lui Dumnezeu în mod corect și este conștient că Dumnezeu ne vorbește acum... Nu este Pavel sau cineva, ci Dumnezeu ne vorbește prin Cuvântul Său. Haideți să ajungem la sfârșitul acestei teme. Este vorba ca noi să-L credem pe Dumnezeu, să credem fiecare Cuvânt, fiecare

făgăduință, indiferent de situațiile în care ne aflăm. Tot ce a spus Dumnezeu rămâne adevărat în veșnicie și aceasta o credem din toată inima. În Ioan 8.24 mai este scris cuvântul: „*Dacă nu credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre*”. Nu se poate pe lângă El. Credința în El ne dăruiește mântuirea.

Ieri am citit un articol lung, care mi-a provocat o noapte de nesomn. Unul din cei mai de seamă protestanți din țara noastră a proslăvit biserica romano-catolică și scrie că Domnul nu a spus niciodată cât de bătrân trebuie să fie cineva pentru a fi botezat, aceasta nu a spus-o Domnul, El nu a precizat vârsta. Însă Domnul a decis ca Evanghelia să fie vestită și Domnul a spus: „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre*” (Fapte 2.38). Domnul a stabilit: toți aceia care au primit Cuvântul Lui au fost botezați. Acestea au fost niște lucruri precizate. De ce toată lumea trebuie să fie mințită și dusă în eroare în așa fel? N-am pățit niciodată așa cum am fost ieri. Unui astfel de om aș dori să-i scriu și să-i prezint Cuvântul lui Dumnezeu. El vorbește despre șapte sacramente. Până acum niciun sacrament și, de asemenea, nicio biserică nu a mântuit vreun om. „*Crede în Isus Hristos și vei fi mântuit tu și toată casa ta*”. Orice altceva sunt niște promisiuni goale și conduc pe lângă Dumnezeu. Nu există nicio canonizare, morții nu pot fi salvați. Dar puteți să vă închipuiți ce s-a întâmplat în mine. Cele 6 religii mari din lume, budismul, hinduismul, catolicismul, toți duc negocieri și doresc să se unească. Noi suntem foarte aproape de sfârșit. Și cine privește înspre Orientul Mijlociu până la înălțimile Golanului și își deschide ochii, vede că noi suntem foarte, foarte aproape de sfârșit.

În 2 Petru 1.16 este scris: „*În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui*”.

În cuvântul de introducere am auzit că Ioan Botezătorul a fost un martor ocular. „*Cel ce m-a trimis să botez cu apă mi-a zis: «Acela peste care vei vedea Duhul coborându-Se, este Acela»*” (Ioan 1.33). Atunci el a putut spune: „eu am văzut asta, eu am văzut asta”. Când

Domnul Dumnezeu spune ceva, atunci se va întâmpla; ne putem baza pe aceasta. Noi, de asemenea, nu am umblat după niște basme meșteșugit alcătuite, ci am urmat Cuvântul lui Dumnezeu și am recunoscut că înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos va avea loc o chemare afară, o separare, trebuie să aibă loc o pregătire a Bisericii Mireasă. Cum am reamintit mai înainte, cele ce au fost gata au intrat la ospățul de nuntă și ușa a fost încuiată.

În 2 Petru 3 putem citi de la v. 4: „și vor zice: «Unde este făgăduința venirii Lui („revenirii Lui” – lb. germ.)?»” Din nou „revenirea”. El a făgăduit: „După ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi” (Ioan 14.3). Batjocoritorii, bineînțeles, spun că „toate rămân așa cum erau de la începutul zidirii!” (v. 4).

În v. 9 citim: „Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință”.

Aceasta ne duce la Fapte 13.48: „toti cei ce erau rânduiți să capete viața veșnică, au crezut”. Toți aceia care trebuie chemați afară, trebuie să fie chemați înaintea revenirii Domnului. Frați și surori, după aceea putem citi despre ziua Domnului. De la v. 10: „Ziua Domnului însă va veni ca un hoț”. Dar prorocul Maleahi spune: „Înainte ca să vină ziua Domnului vă voi trimite pe prorocul Ilie care va așeza din nou toate lucrurile, totul în starea originală”. Astfel vedem cum are loc o legătură între Vechiul și Noul Testament și vedem cum Domnul ne-a dăruit harul, astfel încât Cuvântul să fie împărțit corect, după ce ne-a fost descoperit, prin harul Său.

Încă câteva gânduri din 2 Petru 3 de la v. 14: „De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace”. Deci nu numai ascultăm ce a spus Domnul - „Când veți vedea aceste lucruri întâmplându-se” - ci „De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace”. Aceste cuvinte sunt adresate fecioarelor înțelepte, sunt adresate Miresei Mielului, care dorește cu adevărat să placă Mirelui. Toți aceia

care sunt parte din Mireasa Mielului doresc să placă Mirelui. Ei nu doresc să existe ceva între ei și Mire.

Apoi v. 15: *„Să credeți că îndelunga răbdare a Domnului nostru este mântuire, cum v-a scris și preaiubitul nostru frate Pavel, după înțelepciunea dată lui”*. Deci trebuie să existe și în timpul nostru credincioși care recunosc îndelunga răbdare a lui Dumnezeu și spun: „Domnul încă nu a revenit pentru că mai întâi trebuia să fiu eu mântuit”. Domnul poate veni din nou numai atunci când și ultimul își va primi mântuirea; numai atunci El poate reveni. Și noi să respectăm această îndelungă răbdare a Domnului nostru.

V. 16: *„ca și în toate epistolele lui, când vorbește despre lucrurile acestea. În ele sunt unele lucruri grele de înțeles pe care cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor”*. Aici avem îndemnul în legătură cu revenirea Domnului nostru, cu îndelunga răbdare pe care o dăruiește Dumnezeu: *„De aceea, prea iubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace”*. Pavel a scris despre aceasta, iar Petru o reamintește și el și spune: *„În ele sunt unele lucruri grele de înțeles pe care cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor”*.

Noi putem spune înaintea lui Dumnezeu, că până acum n-am răstălmăcit nici măcar un Cuvânt. Noi am lăsat Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu așa cum este scris și așa l-am crezut. Restul trebuie să-l lăsăm în seama acelor care răstălmăcesc și celelalte scripturi și fac ce vor ei. Noi nu facem cu Scriptura ce vrem noi, ci suntem mulțumitori lui Dumnezeu fiindcă ne-a vorbit, ne-a deschis înțelegerea pentru Scriptură. Dar fiindcă aici este scris că unele lucruri sunt greu de înțeles, care e situația cu afirmațiile fratelui Branham? Și acolo sunt unele lucruri greu de înțeles. O spun înaintea lui Dumnezeu: multe lucruri sunt greu de înțeles, dar pentru cei care nu se întorc la Cuvântul lui Dumnezeu, ci merg de la un citat la celălalt fără să privească în Sfânta Scriptură, de aceea pentru ei este greu de înțeles. Și într-o zi ei vor răstălmăci. Dar cine se întoarce cu adevărat la Cuvântul lui Dumnezeu, acela nu are nicio problemă. Acela lasă totul în seama lui Dumnezeu. Și ceea ce noi încă n-am înțeles, o lăsăm în

seama lui Dumnezeu. Și noi știm că El va face totul bine, fie că este vorba de expresiile despre pecetea a șaptea, Apocalipsa 10, indiferent ce ar fi. Chiar dacă este greu de înțeles, Duhul Sfânt călăuzește în tot adevărul. Până acum s-a împlinit ce este scris: „*Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu*”. De asemenea este scris: „*nicio minciună nu vine din adevăr*”. Adevărul a fost, rămâne și va fi întotdeauna adevăr. Și minciuna a fost o minciună și va rămâne tot timpul o minciună.

Haideți să cuprindem și să slăvim harul lui Dumnezeu care ne-a fost dăruit în simplitate. Noi nu venim în față cu pieptul scos și cu un vocabular elevat. Nu! Venim în simplitate, vestim într-un mod simplu Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu și arătăm oamenilor drumul înapoi la Domnul nostru.

Apoi, în 2 Pet. 3.17: „*Voi deci, preaiubiților, știind mai dinainte aceste lucruri, păziți-vă ca nu cumva să vă lăsați târâți de rătăcirea acestor nelegiuiri și să vă pierdeți tăria*”. Să nu luăm nimic într-un mod ușuratic, ci să primim în inima noastră tot ce ne-a spus Domnul în Cuvântul Lui. Și să deosebim unde este vorba despre rătăcire, unde oamenii vestesc Cuvântul mândrindu-se - în timpul nostru ei pretind că cred mesajul și că îl vestesc. Pretutindeni există rătăcirii și răstălmăcirii. Dar acolo unde Domnul este prezent și ajunge la dreptul Său, acolo Cuvântul este pus pe sfeșnic și, prin Duhul Sfânt, este descoperit prin har.

Haideți să cuprindem despre ce este vorba. „*«Încă puțină, foarte puțină vreme» și «atunci va veni Acela care trebuie să vină și nu va zăbovi»*”. Atunci se va împlini că „*cele ce erau gata, au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa*”, iar celelalte vor bate la ușă fiindcă au venit prea târziu.

Ce am subliniat noi de curând? Eu doresc ca toți aceia care ascultă Cuvântul veșnic valabil al lui Dumnezeu și cărora le este descoperit și permit să fie incluși în planul de mântuire al lui Dumnezeu, prin credință și prin ascultare, ei toți să fie de față când trâmbița lui Dumnezeu va răsună și, cu glasul unui arhanghel, Domnul Se va coborî și cei morți în Hristos vor învia.

Cineva m-a întrebat dacă eu voi rămânea până când vine Domnul. Aceasta a fost întrebarea și în Ioan 21.23: „*Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție?*”. Un lucru știu: fie că sunt aici când va reveni Domnul sau dacă voi fi luat mai devreme, eu știu că vom trăi împreună răpirea.

Dacă luăm în serios acest cuvânt din Evrei, „*«Încă puțină, foarte puțină vreme» și «Cel ce vine va veni și nu va zăbovi»*”, ar fi frumos dacă noi toți am putea s-o trăim împreună, cum și suntem adunați acum, de aproape și de departe, din toată Europa, din Guadeloupe, din toate țările. Și cine nu poate veni aici, poate asculta în direct ceea ce este vestit aici, în Numele Domnului. Ar fi frumos dacă atunci vom fi răpiți împreună.

O spun încă o dată: numai Domnul Dumnezeu știe timpul și ora. Dar eu știu că toți cei care Îl cred pe Dumnezeu acum și nu se îndoiesc de ceea ce a făgăduit Dumnezeu, care s-au lepădat de necredință, de neascultare și Îl cred pe Dumnezeu, se încred în Dumnezeu și ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, ei vor fi de față când Domnul va reveni ca să-i ia Acasă pe ai Lui. Deci, fără îndoială, fără necredință, fără neascultare, ci să ne încredem în Dumnezeu! El va face totul bine.

Doar pune-te la dispoziția lui Dumnezeu, restul va face El. El dăruiește pocăință. Niciun om nu poate veni la Domnul dacă nu este chemat de El. Nimeni nu poate să se pocăiască, decât dacă Duhul lui Dumnezeu îl conduce la pocăință. Așa cum a spus Domnul în Ioan 16.8: „*Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata*”. Nu predicatorul, ci Duhul Sfânt trebuie să lucreze, El trebuie să vorbească inimilor. El trebuie să le descopere celor pierduți: „*Sunteți despărțiți de Dumnezeu! Primiți mântuirea*”. Toate acestea le face Duhul lui Dumnezeu, prin harul Său.

Haideți să nu uităm: „*«Încă puțină, foarte puțină vreme» și «Cel ce vine va veni și nu va zăbovi»*”. Dacă batjocoritorii spun: „*așa cum a fost dintotdeauna așa este acum și așa va și rămâne*”, atunci putem citi încă o dată că: „*Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui*”. 2 Petru 3.9: „*Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință*”. Domnul nu poate reveni mai

repede decât este pregătită Mireasa Lui. Fie ca și această predică să împlinească scopul, ca Domnul să fi vorbit cu noi, să fim de acord cu Cuvântul Lui. Să nu existe în noi nici o singură îndoială sau necredință, ci doar credința care a biruit lumea. „*Și ceea ce câștigă biruința asupra lumii este credința noastră*” (1 Ioan 5.4). Domnul a biruit lumea, dar credința noastră, care a venit în inimile noastre prin Cuvântul Său, această credință, în noi, câștigă biruința asupra lumii.

„Isus este Biruitorul. O, Tu, Mielul lui Dumnezeu, Tu ai biruit pe Golgota într-un mod minunat”. Amin. Aleluia! Lui, Dumnezeului credincios, Îi aducem cinstea, acum și în vecii vecilor. Amin. Amin. Haideți să ne ridicăm și să cântăm cântarea „Așa cum sunt. Nu puterea mea, ci doar Tu, o Doamne”. În timp ce noi mai cântăm corul, simțiți-vă liberi și cine dorește să vină în față ca să-și dedice viața lui Domnului, acela s-o facă. Noi ne vom ruga împreună. Haideți să mai cântăm încă o dată corul cântării. [Se cântă încă o dată (...)] Se mai cântă „Vino de sus Duhul Domnului (...)”. Cinste Dumnezeului Celui Viu!

Frați și surori, fiecare dintre noi să-și pună întrebarea: „Doamne, unde mă așează Cuvântul Tău? Fac eu parte din rândul acelor care au auzit chemarea, care au crezut Cuvântul Tău?” Astăzi înlăturăm toate îndoielile noastre și venim la Domnul nostru. Dumnezeu este credibil, Cuvântul este credibil.

Voi, care ați venit în față, primiți-o, primiți-o! Isus Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru, a murit pentru noi toți. Ceea ce s-a întâmplat pe crucea de pe Golgota este o realitate dumnezeiască: „*Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu El Însuși*”. Sângele legământului celui nou a curs. Noi suntem răscumparați, suntem împăcați cu Dumnezeu. Acceptați răscumpărarea și împăcarea, prin harul lui Dumnezeu! Și Domnul vă va primi, așa cum este scris: „*pe cel ce vine la Mine nu-l voi izgoni afară*” (Ioan 6.37). El și astăzi Își întinde brațele Sale și spune: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă* (sufletelor voastre - trad. engl.)”.

În continuare, ne vom ruga pentru toți cei ce se află în această încăpere și pentru toți cei care sunt în legătură directă. Este mult necaz, multe boli, multe probleme în multe familii. Cum este acum,

probabil n-a fost niciodată în trecut. Ne vom încrede în Domnul și vom crede Cuvântul Lui și știm că Dumnezeu este credincios. Toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt „Da” și „Amin!”. El este astăzi Același, El eliberează, iartă, vindecă, El este Același ieri, azi și în veci.

Toți cei care ați venit în față: aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru voi, pentru fiecare personal. Primiți, acceptați și mulțumiți-I Lui pentru totul. „Astăzi, dacă auziți glasul Lui”... Voi ați auzit glasul Lui și ați venit. Primiți totul prin credință și apoi va fi un dar al lui Dumnezeu pentru totdeauna: iertare, har și mântuire.

De asemenea, toate celelalte solicitări de rugăciune, din toată sala și din toată lumea, le aducem Domnului. Și vă rog frumos, respingeți orice îndoială, orice necredință și orice neascultare și rugați-L pe Dumnezeu ca El să vă dăruiască credință, încredere, ascultare. Și atunci „*Toate lucrurile sunt cu puțință celui ce crede!*”. Cântăm încă o dată cântarea „Crede doar, crede doar”.

Iubite Domn, Tu ești Mântuitorul nostru, Tu ești Mielul lui Dumnezeu, Tu ai murit pe crucea de pe Golgota, Ți-ai vărsat sângele Tău, ne-ai eliberat pe deplin și ne-ai dăruit o iertare deplină, prin harul Tău. Îndepărtează Tu de la noi orice îndoială, orice necredință și neascultare. Dăruiește-ne încredere, credință și ascultare. Binecuvântează-i pe toți cei care au venit în față. Salvează, eliberează, vindecă! Eu Îți mulțumesc din toată inima pentru aceasta.

În toată adunarea aceasta, Tu ești prezent! Eu Îți mulțumesc! Este făgăduința Ta și noi o credem. Tu ești prezent și Tu îți confirmi Cuvântul Tău. Tu salvezi, vindeci, eliberezi! Eu Îți mulțumesc fiindcă ai făcut-o cu toți tinerii și cu toți care au venit în față, cu toți cei care au crezut. Ție, Dumnezeule Atotputernic, Îți mulțumim din toată inima noastră pentru sângele Mielului, pentru Cuvântul lui Dumnezeu și pentru Duhul Sfânt care ne călăuzește în tot adevărul. Fă să răsară fața Ta peste noi toți și dăruiește-ne binecuvântarea Ta și pacea Ta!

Binecuvântează împreună cu noi, pe toți cei conectați în direct, în special în Kolwezi, binecuvântează-l pe fratele nostru, binecuvântează biserica de acolo, binecuvântează tot orașul! Iubite Domn, binecuvântează-i pe toți frații noștri și fă-i roditori, astfel ca și

slujbele lor să fie binecuvântate. Și așa cum am citit, așa să se continue, ca Tu să-Ți atingi ținta Ta cu noi toți și să se poată face voia Ta, prin harul Tău.

Ție, Dumnezeului Atotputernic, Îți mulțumim pentru această zi, pentru Cuvântul Tău și pentru ceea ce ai făcut Tu, în Numele Sfânt al lui Isus. Aleluia! Aleluia! Spuneți cu toții „Aleluia!” Aleluia! Aleluia! Cinstiți-L pe Domnul! Lăudați Numele Lui sfânt! Aleluia! Aleluia! Domnul a făcut lucruri mari în mijlocul nostru! Aleluia! Aleluia! Cinste și laudă să-I fie adusă Dumnezeului nostru! Aleluia!

[Se cântă cântarea „Tu meriți, Tu meriți” (...)] Aleluia.

Domnul nu întârzie cu împlinirea făgăduinței Sale. Ultimii sunt chemați și pregătiți pentru această zi glorioasă a revenirii Sale.

Noi întotdeauna vă adresăm aceeași rugămintă, frați și surori: fiți atenți cum folosiți timpul de aici, până la următoarea adunare. Cel mai bine ar fi să discutați puțin. Întotdeauna am fost de părere că dacă Dumnezeu a vorbit cu noi prin Cuvântul Său, atunci după adunare nu va mai fi necesar să se discute despre alte teme - decât dacă chiar este nevoie. Să facem așa cum a făcut Maria, să ne gândim la Cuvântul din inimile noastre. După aceea va prinde rădăcini în inima noastră și va aduce roade.

Părinții să fie atenți la copiii lor, astfel încât totul să decurgă în liniște și în ordine. Celor care sunteți cazați aici, vă mulțumesc că aveți atâta înțelegere și sunteți mulțumitori cu ceea ce este și așa cum este. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Totul trebuie să decurgă corect și în lucrurile pământești. Dacă avem un acoperiș deasupra capului și putem să dormim, atunci putem să-I mulțumim lui Dumnezeu. Israelii în pustiu au avut alte condiții. Cu siguranță că putem rezista o noapte și vom mulțumi lui Dumnezeu pentru tot ce a făcut în noi. Amin.